

ה"ת 40650/03/18 - מוחמד זיוד נגד משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה, הודא נופל, קשת שינדלר

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 40650-03-18 זיוד נ' משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט זיו אריאלי
מבקש	מוחמד זיוד
נגד	
משיבות	1. משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה
	2. הודא נופל
	3. קשת שינדלר

החלטה

בפני בקשה להחזרת תפוס.

רקע וטענות הצדדים:

1. במסגרת בקשה זו עותר המבקש להורות על שחרורו של רכב מסוג מזדה, מ.ר. 72-644-12 [להלן: הרכב], אשר נתפס מאת המשיבה 2 במהלך חקירת משטרה שנוהלה נגדה.
2. המשיבה 2 היא בת הזוג של המבקש. המשיבה 3 היתה הבעלים הרשומים של הרכב, עד לחודש 10/2017, או אז נרשם הרכב על שמו של המבקש.
3. עוד יצוין כי נגד המשיבה 2 הוגש במהלך חודש 6/2017 כתב אישום, המייחס לה עבירות של גניבת כרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב וזיוף סימני זיהוי של רכב. על פי הנטען בכתב האישום, חלק מהעבירות מושא כתב האישום בוצעו תוך שימוש ברכב מושא הבקשה שבפני.
4. להשלמת התמונה כי אין זו הבקשה הראשונה המוגשת לשחרור הרכב התפוס. במסגרת הבקשה הקודמת (ה"ת 48986-01-17) דחיתי ביום 30.3.17 את בקשתה של המשיבה 2 להורות על השבת הרכב התפוס לידיה. ציינתי כי קמה עילה לתפיסת הרכב והותרתו תפוס בידי המשיבה 1 - הן תכלית ראייתית (שכן הרכב עשוי לשמש כראיה בתיק) והן לצורך הבטחת חילוטו של הרכב, בתום ההליך עמוד 1

המשפטי נגד המשיבה 2. עם זאת, לא ניתן להורות על שחרורו הרכב בתנאים - שכן הרכב רשום על שמה של המשיבה 3, וזו העלתה טענות שונות באשר לבעלותה ברכב. משכך, ולאור העובדה כי המשיבה 2 לא הביאה כל ראשית ראיה המבססת את טענתה כי היא הבעלים של הרכב (בניגוד לרישום במשרד הרישוי) - נדחתה בקשתה.

5. בהליך הנוכחי, כאמור, טוען המבקש כי הרכב עבר לבעלותו, וכי הוא עותר לפיכך לשחרור הרכב, בתנאים מגבילים. המשיבה 1 מתנגדת לשחרור הרכב, שכן לא ברור כיצד רכש המבקש בעלות ברכב. בנוסף, נטען כי העברת הבעלות לידי המבקש עלולה ליצור בחילוט הרכב, ככל שהרכב ישוחרר לידי המבקש. עוד הפנתה המשיבה 1 לעדותה של המשיבה 3 ולטענותיה בדבר בעלות ברכב.

6. לדיון התייצבה גם המשיבה 3. זו ציינה כי העברת הבעלות ורישום הרכב על שמו של המבקש - נעשו בהסכמתה ועל דעתה. עוד מסרה המשיבה 3 כי נכון לעתה, ובשונה מבעבר - אין לה כל טענות או תביעות ביחס לרכב, והיא אינה רוצה שום קשר לרכב, כלשונה.

דיון והכרעה:

7. כידוע, בעניינו עסקין בהליך מקדים, לאחר הגשת כתב אישום, אך טרם הרשעה. מחומר החקירה שהונח לעיוני עולה כי אכן קיימת תשתית ראשית לכאורית הקושרת בין המשיבה 2, העבירות המיוחסות לה - והרכב מושא הבקשה. קשר ראיתי לכאורי זה עשוי מקים לכאורה "פוטנציאל חילוט" של הרכב מושא הבקשה, שכן הוא עשוי להביא, ככל שהמשיבה 2 תורשע בדיון, לדיון בבקשת המשיבה 1 להורות על חילוט הרכב [אף ב"כ המבקש אינו חולק על כך, ולא נטען בפני אחרת].

8. יש לזכור, כי מדובר בחילוט לפי סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחפוש). המדובר בחילוט שהינו חילוט רשות [וזאת בשונה מהוראות חקוק אחרות הנוגעות לחילוט רכוש - ר' למשל סעיף 36 לפקודת הסמים, וסעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון].

9. אלא שעדיין, בשלב זה עומדת למשיבה 2 חזקת החפות. משכך, ניתן לנקוט באמצעים חלופיים, שדי בהם כדי להבטיח את אפשרות המשיבה 1 לנקוט בהליך חילוט בתום ההליך נגד המשיבה 2 - כל זאת תוך פגיעה פחותה בקניינו של בעל הרכוש [השווה בש"פ 6817/07 מדינת ישראל נ' סיטבון].

10. בעניינו, המבקש הינו כעת הבעלים הרשום של הרכב. אמנם, מדובר בהעברת בעלות שהינה מאוחרת למועד תפיסת הרכב, ואף מאוחרת להחלטה קודמת בה דחיתי את בקשתה של המשיבה 2 להורות על שחרורו של הרכב והשבתו לידיה. על פניו, נראה כי המבקש יתקשה בסופו של יום לבסס כדבעי טענה בדבר רכישת הבעלות ברכב ב'תנאי תקנת השוק'. אלא שלעת הזו אין מקום להכריע סופית בשאלת הזכויות ברכב: המבקש הינו הבעלים הרשומים של הרכב, והמשיבות 2 ו-3, אשר צורפו להליך - אינן

טוענות כל טענה ביחס לרכב.

11. בנסיבות אלו אני מוצא כל מניעה כי הרכב ימסר לידי המבקש, בתנאים שיאפשרו הבטחת החילוט של הרכב, בסופו של ההליך המשפטי נגד המשיבה 2 וככל שתבקש המשיבה 1 לחלט את הרכב. הבעייתיות לכאורה העולה מהאופן בו טוען המבקש כי רכש את זכות הבעלות ברכב - תמצא את ביטוייה בתנאים הכספיים לשחרור הרכב [לעניין התנאים השונים שקבעו בתי המשפט כתנאי לשחרור כלי רכב אשר המדינה תפסה לצורך הבטחת חילוטם - ר' בש"פ 5769/12 בעניין תמר מזרחי; בש"פ 5159/00 בעניין אסנת רבין; בש"פ 6159/01 בעניין אבו עמר; בש"פ 5550/08 בעניין שמעון; בש"פ 5680/15 בעניין סעיד].

12. אשר לטענה כי הרכב משמש בנוסף כראיה בתיק המתנהל נגד המשיבה - נראה כי אף לכך ניתן לתת פתרון, ככל שהמשיבה 2 תמסור, כתנאי למסירת הרכב לידי המבקש, כי היא מוותרת על כל טענה שעניינה הגשת ראיות הנוגעות לבדיקות ופעולות חקירה שביצעה המשיבה 1 בנוגע לרכב, וכי היא מוותרת על בדיקת הרכב על ידי מי מטעמה, ותימנע מלהעלות טענה בדבר כלל הראיה הטובה ביותר ביחס לרכב התפוס.

13. סוף דבר, אני מורה כי הרכב, מסוג מזדה, מ.ר. 72-644-62, הרשום על שם המבקש - ימסר לידי המבקש, בכפוף להגשת תצהיר מטעם המשיבה 2 כמפורט בסעיף 12 לעיל, ובנוסף, בכפוף למילוי התנאים הבאים:

א. יופקד בקופת בית המשפט סכום במזומן בסך 15,000 ₪, או ערבות בנקאית בסכום דומה [בהקשר זה ר' הודעת המשיבה 3 מיום 17.1.17, לפיה הרכב נרכש בשנת 2015 תמורת כ- 30,000 ₪].

ב. יירשם במשרד הרישוי עיקול על הרכב, לטובת המדינה.

ג. ניתן בזה צו מניעה, האוסר על ביצוע כל דיספוזיציה ברכב [לרבות מכירה, השכרה, או מסירת חזקה, בין תוך רישום העברת בעלות ובין שלא תוך רישום העברת בעלות], או עריכת כל שינוי ברכב.

ד. המבקש יחתום על התחייבות עצמית על סך 10,000 ₪.

ה. המשיבה 2 תחתום על ערבות צד ג' על סך 10,000 ₪.

על מנת לאפשר למי מהצדדים להשיג על ההחלטה, אני מורה כי **החלטה זו תיכנס לתוקף ביום 22.5.18** (בכפוף

כאמור למילוי התנאים המפורטים בסעיפים 12-13 לעיל).

תיק החקירה יוחזר לידי המשיבה 1, בתיאום עם המזכירות.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה אייר תשע"ח, 10 מאי 2018, בהעדר
הצדדים.